

знакъ чи е ученъ, и има добра память. На млады тѣ е прилично да ги употребляватъ, а на стары тѣ, или на достопочтены лица, не е нужда. и. п. „Намери Филиппъ Натаанаила.“ „Не ма докачай.“ „Много сѫ омразили багатство то, но славѣ тѣ никой.“ Отъ това познавамы, какъ не треба Изреченія та да сѫ преоготовлены, но да употреблява человѣкъ, само колко то му додать на ума, като писва.

85-о. Пародіа ся дума, когато казвамы стихъ, отъ нѣкого Поета, или чистъ отъ нѣкого Спичателья, но имъ измѣнувамы или единъ, или много словове, или речи споредъ намѣреніе то ни. Такивы Пародіи правяше много Діогенъ Синапченинъ.

86-о. Освенъ други тѣ родове на Слово то, Комедіа та, и Писменна та наука има изволеніе да измыслихновы речи, кои то ги правятъ споредъ произведеніе то на речи тѣ, но или ги нема въ языка, или не сѫ употребителни, или простенъ за употребляванъ. и. п. — Вълчепріятство, Егоизмъ, Патріотизъ и проч. могатъ и въ писма да ги употребятъ. Кои то писватъ писма по' много употребляватъ тия украшенія отъ други тѣ Словописцы: но не треба всякоги, и всяко писмо да пълнятъ съсъ тѣхъ. Защо въ разпалени писма не сѫ прилични, а не треба да ся показвамы чи си играймы, кога то не е време. Но ако имъ е тамъ място то, добро е.

87-о. За да изяснимъ по' лобрѣ онова за кое то говоримъ, или за да увѣримъ повече, да го усилимъ, приказвамы нѣщо, кое то сѫ е случило и мѣза на наше то, и сравнявамы го съ наше то, и заключавамы, и познавамы, какъ защо то иматъ исти тѣ обстоятелства, и наши тѣ ще иматъ тя сѣтненї. или ако сѫ противни, противно ще излезе. Това ся дума Сравненіе, и онова кое то ся зема като предель (definition) е примѣръ. А става споредъ трь способы. Ако предѣла на срав-